

CO BY MĚLO DĚTÁTKO UMĚT

Znovu opakují to, co v textu k minulým měsícům. Je třeba zdůraznit, že **každé miminko je jiné**. Následující řádky jsou pro vás informací, ne zákonem.

© Čas utíká a z miminka se pomalu ale jistě stává větší a větší človíček. Nejen tím že roste, ale také tím, že začíná chodit. Do patnáctého měsíce věku má však čas na úplnou a jistou chůzi, a **tak mu do té doby dopřejte trénovací čas**. Možná vás během této doby několikrát překvapí tak, jako mě moje dcera. Zjistila jsem, že se bez problémů dokáže sama houpat na houpacím koníkovi. Úplně sama si na něj vyleze, houpá se, a zase sleze. Cítí, že jí plně důvěřuji a tak je v nových činnostech opatrná (viz obr. 1).

Obr. 1 – Houpání na koníkovi

CHŮZE

Nadešel čas, kdy se vaše malé naučí poslední velkou dovednost, nesmírně důležitou pro fungování v životě. Již nikdy v pozdějším věku nezvládne tolik zásadních dovedností během jediného prvního roku! Je to prostě šikula.

Při správné chůzi okolo nábytku by děťátko mělo mít nožičky uvolněné, ne zatnuté

a propnuté. Ploska nohy splývá s podložkou, větší váha těla by neměla být ani na vnitřní či vnější straně chodidla. Ze začátku se dítě může klidně pohybovat v širokém rozkročení. Je si v této poloze jistější, má lepší stabilitu.

Znovu nezapomeňte, že **obcházení okolo nábytku není samostatná chůze**, děťátko má stále čtyři opěrné body (ruce a nohy). Stále se potřebuje jistit a ručičkami přidržovat. Ve chvíli, kdy mu nabídnete ruce vy, tak ho znejistíte. Dítě se potřebuje spoléhat samo na sebe. Ze začátku děťátko nábytek opravdu obchází (krok-sun-krok) ze strany, není schopno zvládnout pohyb vpřed.

Jestliže již má vaše malé natrénované obcházení a díky němu získalo jistotu, tak se určitě vydá na průzkum a objeví pomocníka, který **mu pomůže v pohybu vpřed**. Výborné jsou kusy nábytku, které nejsou těžké a zároveň jsou stabilní, např. židle, maminčin koš na prádlo, obyčejná krabice atd. (viz obr. 2). Možná se vám trochu změní byt, ale zato budete mít spokojené děťátko.

Obr. 2 - Chůze s pomocným opřením o židli

CO BY NAOPAK DĚTÁTKO UMĚT NEMĚLO

0 Je možné, že děťátko začne chodit ve špatném postavení trupu. Má nepříro-

Psychomotorický vývoj dítěte - 11. měsíc

ženě napnuté nožičky, váha těla je na vnitřním chodidle. Nebojte, ještě stále je čas mu pomoci do správné polohy a nebo také není kam spěchat a dětát-ko si pomůže samo.

Dobré je **lezení po kolínkách**. Jestliže si dětátko není jisté ve stoji, raději se pohybuje takto a to je pro něj moc dobře. Je totiž dobré, když se naučí dávat kolínka směrem pod břicho a ne zeširoka, do strany. Bezvadná je velká pevná **papírová krabice**. Dětátko ji chce prozkoumat a tak při zdolávání překážky přendá nožičku ve správném postavení (viz obr. 3).

Obr. 3 – Zdolávání krabice

Velmi se nám osvědčil **dřevěný dětský kočárek**. Je stabilní, dává dítěti dobrou oporu a zároveň je to velká zábava. Naše malá s jeho pomocí začala pokládat nožičky více před sebe a ne zeširoka do strany. Když se kočárek rozjede rychleji, je nucena k správným reflexům (viz obr. 4).

DOBRÁ RADA:

- Dopřejte dítěti dostatek bezpečného prostoru k objevování světa. Taková maminka kuchyně, to je paráda! Toto dětské období se dá nazvat **vytahováním a vyhazováním šuplíků**. Je důležité se rozhodnout, která činnost dětátka je pro vás

Obr. 4 – Jízda s kočárkem

ok a která nikoliv. Přemýšlejte, ale jestliže již **jednou řeknete NE, tak vytrvejte**. Vaše dítě by mělo poznat pravý význam slova NE a slova ANO. Vědci tvrdí, že malé děti mají krátkodobou paměť a tak se na ně nemáme zlobit, když na náš zákaz zapomenou. Já si myslím, že to tak není a že nás naši drobečkové zkouší, jestli přece jen náhodou ve svém zákazu nepovolíme. Myslím, že nám velmi dobře rozumí a přesně ví, co můžou a co ne. . - Nebojte se, láskou a doteky miminko **ne-rozmazlíte**. Naopak.

Autor: Mgr. Blanka Kolářová Sudíková
BC Plaváček